

ligeledes enig med den ærede Ordfører i, at man som Regel bør kræve Kommunalbestyrelsernes anbefaling; men det er mig ogsaa en Tilfredsstillelse at erfare, at Udvalget er enig i Ministeriets Skøn ogsaa i de Tilfælde, hvor Ministeriet har ment at maatte optage de paagældende, uanset at Kommunalbestyrelserne ikke have kunnet anbefale dem til Optagelse paa Lovforslaget. Ministeriet er der gaaet samme Vej, som Udvalget har fundet rigtigt.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg A., Sp. 1647 ff.) og dets *Overgang til tredje Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Statsbanedriftens Ordning.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 61 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 113 ff.)

Uden for Betænkningen var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer og de dertil stilledes Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om dets Overgang til 3dje Behandling sættes til Forhandling under et.

Ordføreren (Koch): Idet jeg paa det samlede Udvalgs Vegne tillader mig at henvise til den trykte Betænkning, skal jeg ledsage denne Betænkning med nogle faa Bemærkninger.

I alt Fald de ældre Medlemmer ville endnu kunne erindre den langvarige Kamp, som tidligere indtil 1892 blev ført angaaende Ordningen af Statsbanedriften. Den lange Drøftelse af dette Emne endte som bekendt, i 1892 med Loven af 12te April nævnte Aar. Ingen af de Anskuelse, der dels i dette dels i det andet Ting vare gjorte gældende om forskellige ret indgribende Spørgsmaal, fandt dog ubetinget Tilslutning, man sluttede med et Kompromis og med Vedtagelsen af, at Loven skulde være Genstand for Revision efter 5 Aars Forløb, altsaa nu i indeværende Samling. Man havde vel ventet og havde maaske Grund

til at vente, at naar 5 Aar vare forløbne, vilde man i det Tidsrum have været i Stand til at indhøste Erfaringer, navnlig om de forskellige Spørgsmaal, som den Gang havde været fremme og været Genstand for Uenighed. Jeg skal ikke komme dybt ind paa de væsentlige Punkter, som vare Tingene imellem, men kun nævne, ganske kort berøre dem. Det var navnlig Spørgsmaalet om Generaldirektørens Stilling og den Medhjælp, der skulde ydes ham. Spørgsmaalet om, hvor mange Afdelinger der skulde stilles under Generaldirektøren — om der skulde være 6 Afdelinger eller 4, eller, som vedtaget ved Loven af 1892, 5 —, og dernæst Spørgsmaalet om Søfartsafdelingens Nødvendighed. Der blev nemlig i det andet Ting gjort gældende, at det var det naturligste, at Søfartsafdelingen sluttede sig til de Jærnbaner, hvoraf de ere en naturlig Forlængelse, idet vort Jærnbanevæsen heldigvis og egentlig paa en genial Maade er udviklet saaledes, at vi have Jærnbaner over det hele Land, enten der er fast Grund eller Vand under dem. Det var derfor ikke saa urimeligt, at man kunde sige, at man her har en Strækning af den og den Jærnbane, der gaar over Vandet, og altsaa henhører under den almindelige Trafik.

Endelig var der Spørgsmaalet om, hvorvidt den Stilling, Revisionen har faaet i Loven af 1892, var den naturlige, om den samtidige Revision saavel af Indtægter som af Udgifter ved Jærnbanerne var naturlig for denne Institution, da den ikke stemmer med det, der i den øvrige Revision ellers er Tilfældet. Alle disse Spørgsmaal vare den Gang meget stærkt oppe, og det er naturligt, at naar man nu gaar til en Revision af Loven, man da gør sig selv — og det har Udvalget ogsaa gjort — det Spørgsmaal: Er man da nu mere end den Gang i Stand til at fælde nogen afgørende Dom om, hvilken af de den Gang forfægtede Anskuelse der var den rette? Jeg tror ikke, at vi ere i Stand dertil, og det glæder mig at udtale, at i den Henseende er der ikke i Udvalget delte Meninger. Vi se ikke, hvorledes navnlig Udvalget i dette Øjeblik skulde være i Stand til paa andet end et temmelig løst Skøn at udtale en afgørende Mening om Rigtigheden af de den Gang divergerende Anskuelse. Vi ere ikke, tror jeg, i dette Øjeblik klogere paa noget af de omstridte Punkter, end man var i 1892. Og det er ret naturligt, thi til at bedømme en Administration som Statsbaneadministrationen, som er den største Administration, man